

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Черкашина Ігоря Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
9 жовтня 2018 року
№ 323-3(II)/2018

Справа №3-350/2018(4825/18)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Черкашина Ігоря Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Черкашин І.Ю. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення пункту 3 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з якими суд касаційної інстанції відмовляє у відкритті касаційного провадження у справі, якщо є постанова про залишення касаційної скарги цієї самої особи без задоволення або ухвала про відмову у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою цієї особи на це саме судове рішення.

Автор клопотання зазначає, що під час розгляду справи за його позовом судами „чинним на той час процесуальним законодавством була передбачена можливість не тільки касаційного оскарження судового рішення, а й перегляд рішення касаційного суду Верховним Судом України, який не було здійснено у зв'язку з втратою судового провадження не з вини позивача“. Черкашин І.Ю. вважає, що, закривши провадження у його справі у зв'язку з неможливістю відновлення втраченого провадження, Верховний Суд України не прийняв „остаточного“ рішення щодо законності ухвали Вищого адміністративного суду України від 16 жовтня 2013 року, а тому питання законності цієї ухвали „потребує розгляду вже після відновлення провадження у справі за чинним на момент розгляду процесуальним законом“. Утім, на його думку, зміни у процесуальному законодавстві, ліквідація вищих спеціалізованих судів, встановлення порядку формування Верховного Суду призвели „до звуження прав особи в частині перегляду судових рішень, після їх розгляду спеціалізованим судом касаційної інстанції“.

Черкашин І.Ю. наголошує, що положення пункту 3 частини першої статті 333 Кодексу слід перевірити на відповідність приписам частини третьої статті 22, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України, пунктів 6, 7 частини третьої статті 2, частини четвертої статті 3, частини четвертої статті 6, статті 13 Кодексу, а також стверджує, що

Верховний Суд, застосувавши оспорювані положення Кодексу в ухвалі від 19 липня 2018 року, обмежив його право „на доступ до правосуддя та касаційне оскарження судових рішень“.

Обґрунтовуючи свої твердження, Черкашин І.Ю. посилається на Конституцію України, Кодекс, рішення Конституційного Суду України, судові рішення у його справі, зокрема: постанови Донецького окружного адміністративного суду від 15 листопада 2010 року, Донецького апеляційного адміністративного суду від 24 грудня 2010 року, ухвали Вищого адміністративного суду України від 16 жовтня 2013 року, Верховного Суду від 19 липня 2018 року, копії яких долучено до конституційної скарги.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, зокрема, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Автор клопотання не навів обґрунтування неконституційності положень пункту 3 частини першої статті 333 Кодексу, обмежившись цитуванням Конституції України, Кодексу, юридичних позицій Конституційного Суду України, а також викладенням власного розуміння пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Також Черкашин І.Ю. вказує на суперечність між положеннями пункту 3 частини першої статті 333 Кодексу та іншими нормами Кодексу і

фактично висловлює незгоду з чинним законодавчим регулюванням порядку касаційного оскарження судового рішення у суді касаційної інстанції, що не є обґрунтуванням неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Черкашина Ігоря Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 3 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**